

STANISLAV MOŠKOV, AIGI VIIRA
onlne@ohtuleht.ee

Mis juhtub teatrimajades siis, kui kuri koroonaga nende ukseid lukku keerab? Publik ei pääse majja ega artistid lavale. Võiks ju arvata, et viimaneigi kui sinne näitleja, laulja ja tantsija on puhkusele lähetatud, kuid ei – lukku pandud teatrites käis töö uute lavastustega vapralt edasi – osa draamatruppe sai lugemisproovide aegu Zoomist abi, teine osa kogunes aga maskistatult lavaruumi ja muusika-teatri artistid nautisid proovisaalis uhket üksindust.

Tõsi ta on, pole kaugeltki vahva teha proove nii, et puudub vähimigi aim, millal lavastus esietenduseni jõuab. Mängukavad on olnud ümbertegemiste löögi all möödunud aasta märtsist saadik ja keegi ei tihka kindlaid lubadusi välja öelda.

Sellesse, et maikuised mängukavad viimase komani kehtivad, ei usu eriti keegi. Sestap arvestavad nii mõnedki sõnateatrite trupid võimalusega, et äsja valmis saanud lavastus pääseb esietendusõhtule alles sügishooaja alguses. Rahvusoperi rahvas paistab olevat märksa optimistlikum: vast ikkagi õnnestub publikuga mais kohtuda. Mine tea, ehk lähebki õnneks...

 OHTULEHT.EE

Ülle Lichtfeldt.

Saara Pius.

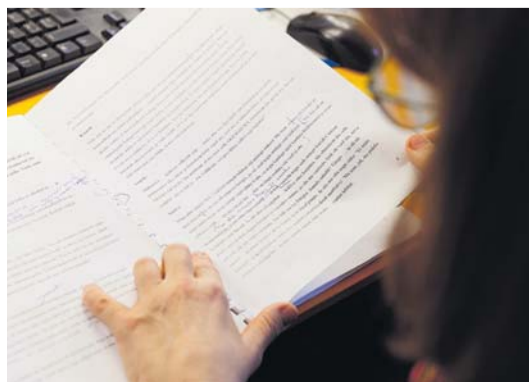
Eduard Salmistu.

Toomas Suuman.

LUGEMISPROOV ZOOMI KAUDU: Noorsooteatri uuslavastuse „Teises toas“ lugemisproovi tegi terve trupp Zoomi kaudu. Näitleja Tiina Tõnis istus ainukesena teatris garderoobis, teised eesotsas lavastaja Mari-Liis Lillega kodudes. „Zoomi teel lugemisproovi teha pole lihtne,“ möönab Tiina. „Lugemisproovi teed veel, aga siis, kui asju arutama hakkad, läheb keeruliseks. Tehniline distants on ikka väga tüütu, lausa jama!“ Teisalt rõõmustas Tiinat töö, et sai vähemasti koduteatris tööl käia, mitte koduseinte vahel passida. Arvutiekraanide tagant ära lavale pääses see trupp proove tegema möödunud nädalal. Esiotsa küll kahe- ja kolmekaupaga.

ÜKSILDASED TANTSIJAD JA SÕNATEATRI TRUPID ARVUTI

IGAHOMMIKUNE BALLETTREENING: „Balletitantsijale on igahommikune treening üks kõige tähtsam osa päevast ja see rutiin on meil tavalises tööruumis kuus päeva nädalas,“ ütleb Eesti Rahvusballi kunstiline juht Linnar Looris, kes ka pausi aegu end hommikust hommikusse balletisaali sisse sättis ja oma tantsijatega treeningu läbi viis. Tõsi, trupiliikmed viibisid kodus, ekraanide taga. „See, et me natukenegi saaksime rutiini hoida ja kasvõi natukenegi ekraanil kokku saada, oli väga tähtis nii tantsijatele kui ka repetiitoritele,“ lausub Linnar. „Tantsijaid me teisel pool ei näinud, sest tegime trenni läbi Facebooki. Nemad said seda kodus kohe või hiljem kaasa teha. Iga pedagoog tuli teatrisse, panime telefoni saali üles ja näitas harjutused ette.“ Kehval ajal sai tavalisest mobiiltelefonist rahvusballi vägevamaid abilisid. Vähemalt treeningute alal.